

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 26. SZÁM 2026. JÚNIUS 27.

400 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Leszerepelt az Alkotmánybíróság

1046.hu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Leszerepelt az Alkotmánybíróság

Az Alkotmánybíróság (AB) először szerepelt az április 12-i választások óta, és mondhatni, leszerepelt. A köztársasági elnök június 11-én feltett egy nem túl bonyolult kérdést. Az AB egykori elnökeként nyilván tudta, hogy mit lehet kérdezni, és talán azt is, hogy egykori kollégái mire képesek. Külön-külön és együtt.

Azt kérdezte tőlük, hogy lehet-e az alkotmányt egyedi kérdések megoldására módosítani vagy sem. A kérdés felvetése indokolt volt, hiszen a kormány az alap törvény módosításával akarja Sulyok Tamást leváltani. Ez pedig, akárhogyan is csűrrik-csavarják, egyedi ügy.

A derék alkotmánybírók nyolc nap múlva közzétették válaszukat. Szálljon le rólunk a köztársasági elnök, nem fogunk a Sulyok–Magyar-vitába beszállni. Egyébként is itt a nyár, vár a Balaton.

Na persze, nem ilyen csúnyán mondták, sőt nem mondtak semmit. Közölték, hogy a 15 AB-tagból hét bíró „személyes vagy közvetlen érintettségre” hivatkozva kilép az ügyből, így az AB határozatképtelen.

Zseniális! Az AB tele van olyanokkal, akik egykor a Fidesz-kormány lelkes hívei voltak, és a Fidesz nélkül a бүdös életben se kerültek volna a Donáti utcai palotába. S most, hirtelen megadták magukat. Egyesek szerint félelemből, mások szerint pénzért. Nem tudjuk, de mindegy is! Megfutamodtak, gyáván! Biztos arra gondoltak, hogy itt tartják be esküjüket, miszerint tisztségüket „a magyar nemzet javára” gyakorolják.

Az AB a rendszerváltás szülötte. A rendszerváltás meg egy nagy paktum volt az egykori kormánypárt, az MSZMP és a feltörekvő ellenzék, az MDF, az SZDSZ és a többiek között. A rendszerváltás eltüntette a közös ellenséget, a szocializmust. Innen tovább a tőkés pártok már egymás ellen küzdöttek. Hogy miért? A pénzért, a jó állásokért, az állami vagyon megszerzéséért.

Kellett egy intézmény, amely elsimíthatja a tőkés pártok vitáit abban az esetben, ha a parlamentben nem tudnak egyezsége jutni. Azt akarták elkerülni, hogy a vitáik az utcára kerüljenek és dolgozó népünk rádöbbenjen, hogy milyen szemét banda került az ország élére.

Ez lett az Alkotmánybíróság. Az egésztest leöntötték valamilyen középkori mázzal. A bírók talárt viselnek arany pecséttel a nyakukban. A leendő bírókról általában sok mindent tudnak az emberek. Ki kutya kölyke, mihez ért és mihez nem. A megválasztásakor azonban egy pillanat alatt isteni magaslatra emelkedik, mint ahogyan az egyszerű bíborosból szentatya lesz, ha pápává választják. Mi pedig elhiszük, hogy ő mindent jobban tud, mint mi, és amíg ő van ott, nem kell aggódnunk alkotmányos rendünk miatt.

Az Alkotmánybíróságról nekünk, a Munkáspártnak is megvan a magunk kis története. 1995-ben elhatároztuk, hogy népszavazásra visszük a NATO-tagság kérdését. Nekünk kezdettől fogva az volt a véleményünk, hogy semlegesnek kell maradni, s erről döntsön népszavazás. Utólag nézve, a népszavazás ügyében naivok voltunk. Meg úgy általában a demokrácia ügyében is. Azt hittük, hogy az, ami be van írva az alkotmányba, az úgy is van.

A népszavazási kezdeményezéshez akkoriban 100 ezer aláírás kellett, mi összegyűjtöttünk 180 ezret. Becipeltük Kóródi Máriához, aki a parlament SZDSZ-es alelnöke volt. Vagy a sok papírtól ijedt meg, vagy tőlünk. Vagy attól tartott, hogy nehogy valami rosszat mondjon. No, nem is mondott se jót, se rosszat. Néhányszor elismételgette, hogy átvette.

Utóbb kiderült, hogy az aláírások zöme jó, lehet megszögöt bontani. Illetve csak lehetne, ha nem Magyarországon lennénk. De ott voltunk. A parlamentnek ilyen ügyekben nem kell vitát nyitni, csak kiírni a népszavazást. A parlament azonban vitát nyitott, majd eldöntötték, hogy lehetne ugyan népszavazást kiírni, de „Magyarország nincs döntési helyzetben”. A honatyák, a honanyák, a honifjak, mert akkoriban még sok fiatal volt, azzal sem törődtek, hogy ezzel azt ismerik be, hogy a NATO-tagságról nem is Magyarországon döntenek. A parlament elállta a népszavazás útját.

Mi nem hagytuk magunkat, az Alkotmánybírósághoz fordultunk. Nem találja ki a kedves olvasó, hogy milyen egeret szültek a hegyek. Az Alkotmánybíróság sok-sok idő elteltével úgy döntött, hogy nem dönt. Az Országgyűlés határozata ugyanis formailag nem törvény, csak egy darab papír, az Alkotmánybíróság ilyen apró-cseprő ügyekkel nem foglalkozik. Sakk, matt, ne sze neked, magyar demokrácia!

Lehet, hogy sokak felháborodnak azon, amit mondok: az Alkotmánybíróságnak az ég adta világon semmi köze a néphez. Az alaptörvény szerint szeretett népünk nem tulajdonosa a hatalomnak, mint a szocializmusban, hanem csak forrása. Mit ne mondjak, ég és föld!

A nép négy évente szavazhat. Látszólag önállóan, mindentől függetlenül. A valóságban népünk zömét a félrevezetéssel, sőt mostanság a tudatos hazugságokkal oly' mértékben lebutítják, hogy lassan a sarki kávézó robotpincére is többre lenne képes.

Adjuk vissza a hatalmat a népnek! A nép ellenőrizze a képviselőit! Legyen joga visszahívni őket, ha lopnak, ha csalnak, vagy egyszerűen csak hazudnak. Nem kell alkotmánybíróság sem. A nép képes vigyázni a saját alkotmányára. Sőt, erre csak a nép képes.

G7: újabb lépés a harmadik világháború felé

Franciaországban lezárult a G7-csúcstalálkozó. A találkozon részt vettek az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Németország, Franciaország, Olaszország, Kanada és Japán, valamint az Európai Unió vezetői. Zelenskijt is meghívták. Kijevnek új légvédelmi eszközök, elfogó repülőgépek és nagy hatótávolságú fegyverek szállítását ígérték. A „Nagy Hét” országai külön nyilatkozatban jelezték, hogy készek kiterjeszteni az Oroszország elleni szankciókat, beleértve a kőolaj- és gázszektorra vonatkozó korlátozásokat is.

Fotó: azureedge.net

A háború a kertek alatt

Fotó: president.gov.by

A háború nem valami elvont dolog – jelentette ki Alekszandr Lukasenko belarusz elnök a legfelsőbb katonai vezetőkkel folytatott megbeszélésen. A háború itt van a kertek alatt. Ukrajna fenyegeti Belaruszt. Erre utal a belarusz gyerekeket szállító autóbusz elleni ukrán dróntámadás.

Ukrajna fenyegeti Belaruszt

Fotó: twimg.com

Zelenskij megfenyegette Lukasenko belarusz elnököt: takarítsák el az ukrán-belarusz határ közelében lévő drónzavaró eszközöket, ellenkező esetben „ő fogja eltakarítani.”

Német-lengyel szövetség Oroszország ellen

Fotó: twimg.com

„Lengyelországot és Németországot az a meggyőződés köti össze, hogy Európa biztonsága a keleti szárnyán kezdődik. Eppen ezért írtunk alá ma egy megállapodást, amelynek köszönhetően válság esetén a NATO-erők gyorsabban elérhetik a keleti szárnyat, a Balti-tenger védelme hatékonyabbá válik, és az »East Shield« erősebbé válik” – húzták alá a német-lengyel szerződés aláírása után. Egyre bővül az Oroszország elleni szövetség jogi és szervezeti háttere.

A Boris Pistorius német és Władysław Kosiniak-Kamysz lengyel védelmi miniszter által aláírt megállapodás megerősíti a külső támadás esetén nyújtandó kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó kötelezettséget a NATO-Szerződés 5. cikke és az EU-Szerződés 42. cikkének (7) bekezdése szerint. Ezenkívül a megállapodás minden területen erősíti és elmélyíti a katonai együttműködést. Lengyelország és Németország a jövőben szorosabban fog együttműködni a képességfejlesztés terén, és előmozdítja a védelmi iparuk közötti együttműködést. A megállapodás emellett közös képzéseket és gyakorlatokat is előíranyoz.

Magyarország lefeküdt az EU-nak

Fotó: szeretlekmagyarorszag.hu

„Most fejeztük be az Európai Tanács ülést, amelynek eredményeként az EU egységesen előrelépett néhány legfontosabb prioritásunk terén: a következő hosszú távú uniós költségvetés, a tisztességes globális gazdasági verseny, valamint Ukrajna iránti folyamatos támogatásunk terén” – nyilatkozta António Costa, az Európai Tanács elnöke. Magyarország feladta minden ellenállását, lefeküdt az EU-nak.

Kínai nagykövet látogatása a külügyminiszternél

Június 19-én Gong Tao, a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövete találkozott Orbán Anitával, Magyarország új miniszterelnök-helyettesével és külügyminiszterével, és véleményt cseréltek többek között a kínai–magyar kapcsolatokról. A találkozón részt vett Yang Chao és Chen Yiwei, a nagykövetség politikai tanácsosai, valamint Nagy Gábor Ferenc, a magyar külügyminisztérium keleti ügyekért felelős helyettes államtitkára. (驻匈牙利大使龚韬会见匈新任副总理兼外交部长奥尔班)

BELFÖLD

Fotó: mmbiz.qpic.cn

Pirruszi győzelem, avagy, hogy hülyítsük a népet

Fotó: Facebook

Magyar Péter győzelemként jelentette be, hogy az állam-, illetve kormányfők csúcserőkezelésének záródokumentumából az utolsó pillanatban kikerült az Ukrajna uniós csatlakozásának gyorsítására utaló kitétel. Lényegtelen! Most nem került bele, majd beleteszik később. A lényeg az, hogy Magyarország egyáltalán belement abba, hogy Ukrajna szóba jöhessen, mint EU-tag. Ez sérti a magyar érdekeket, és ez felel meg az EU és a multik érdekeinek.

Most hova megyünk be együtt a NATO-val?

Fotó: s7g10.scene7.com

Ruszin-Szendi Romulusz honvédelmi miniszter Rutte NATO-főtitkárral találkozott. Hangsúlyozta: „mondtam nekik, hogy visszatértünk. Régen is az volt a stratégiája Magyarországnak, hogy a szövetséggel együtt be, együtt ki, és erre számíthatnak a jövőben is, aminek – szavai szerint – a NATO-főtitkár rendkívül örült.” Ennek jegyében 20 évig voltunk Afganisztánban. Most hova megyünk be együtt a NATO-val?

A lakosság nem képes megvédeni az egészségügyet, nem is a dolga

Fotó: startlap.hu

„Egy évtized szívós munkájára volt szükség ahhoz, hogy a lakosság jobban a sajátjának érezze az egészségügyet; megértse, hogy neki kell megvédenie azt, mert csak az orvosok és ápolók nem tudnak rendszerszintű változást kiharcolni” – írta dr. Álmos Péter Zoltán, a Magyar Orvosi Kamara elnöke. Nos, kár volt ilyet mondani, mert butaság. A lakosság nem képes megvédeni az egészségügyet. A kormány dolga, hogy mindenki számára elérhető, magas szintű rendszert teremtsen. Állami, ingyenes egészségügyre van szükség!

Megfutamodtak az alkotmánybírók

Fotó: azureedge.net

Az Alkotmánybíróság bizonyította, hogy teljesen fölösleges szervezet. A feladatuk nem a nép szolgálata, nem az alkotmány védelme, hanem az olyan politikai konfliktusoknak az elsimítása, amelyeket a tőkés uralkodó elit egymással szemben álló erői a parlamentben nem képesek megoldani. Most hét alkotmánybíró jelentette be, hogy Sulyok Tamás indítványa ügyében „személyes és közvetlen érintettségük van”. Magyarul: megfutamodtak, nem merték a miniszterelnök szemébe mondani, hogy ő rúgja fel az alkotmányt.

A magyar–vietnami együttműködés mellett vagyunk

Látogatást tett a Munkáspárt székházában Bui Le Thai, a Vietnami Szocialista Köztársaság magyarországi nagykövete. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke tájékoztatta a Munkáspárt helyzetéről, a 32. kongresszus határozatairól. Hangsúlyozta, hogy a Munkáspárt támogatja a magyar–vietnami kapcsolatok fejlesztését. A nagykövet méltatta a Vietnami Kommunista Párt és a Magyar Munkáspárt együttműködését. Az idén ősszel Vietnamba várják a magyar párt elnökét.

Sok sikert, Péter!

Kozma Pétert jól ismerik a Munkáspártban. Kiváló munkát végzett az elmúlt önkormányzati és parlamenti választásokon. Mindenütt jelen van, mindenben segíti a párt munkáját. A közelmúltban lett a Munkáspárt tagja. Tagkönyvét a párt elnöke adta át az Országos Elnökség ülésén. Sok sikert, Péter!

Hajdú-Bihar: dolgozzunk, csak jobban!

Debrecenben is megvitatták a 32. kongresszus határozataiból adódó feladatokat. Edelényiné Nagy Mária vármegyei elnök vezetésével több javaslatot is megfogalmaztak.

Portugália: munkásgyőzelem

Hatalmas győzelmet értek el a portugál munkások – adta hírrül a Portugál Kommunista Párt (PCP). A portugál munkások nagy győzelmet arattak munkaügyi és szakszervezeti jogaik védelmében, legyőzve a PSD/CDS-kormány által előterjesztett és a munkaadói szövetségek által támogatott munkaügyi csomagot. Döntő szerepet játszott ebben a győzelemben a Portugál Munkavállalók Általános Szövetsége – Intersindical Nacional (CGTP-IN), az Egyesült Szakszervezeti Mozgalom és más szakszervezeti szervezetek tevékenysége, amelyek 11 hónap alatt kitartóan és szünet nélkül tájékoztatták a munkavállalókat arról, hogy mit jelent a munkaügyi csomag a kizsákmányolás fokozása, valamint jogaik és életszínvonaluk elleni támadás szempontjából, továbbá mozgósították és megszervezték a munkavállalók küzdelmét. A PCP mindvégig aktív részese volt a harcnak. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke gratulált a győzelemhez Paulo Raimundonak, a PCP főtitkárnak.

Borsod-Abaúj-Zemplén: aktív politizálást a középpontba!

A Munkáspárt BAZ vármegyei szervezete Pappné Suszter Anna elnök vezetésével megvitatta a 32. kongresszus határozatainak végrehajtását. Az aktív politizálásnak kell a munka középpontjába kerülni. A társadalmi folyamatokban jelen kell lenni.

Ukrajna, Európa és a globális biztonság

Fotó: mid.ru

**SZERZŐ: SZERGEJ LAVROV,
AZ OROSZORSZÁGI FÖDERÁCIÓ KÜLÜGYMINISZTERE**

Ezt a cikket eredetileg a Politico Europe európai lapban tervezték közzétenni, azonban az utolsó pillanatban a szerkesztőség döntése alapján a közzétételt lemondták. A cikk megjelent az orosz külügyminisztérium honlapján.

Néhány hangosan kimondott gondolat az ukrajnai válság rendezéséről, Európáról és a globális biztonságról

Nagy-Britannia, Franciaország és Németország vezetői, valamint Vlagyimir Zelenszkij a június 7-én Londonban tartott találkozón öt követelést fogalmaztak meg Oroszországgal szemben, mint az Ukrajnában megvalósuló „igazságos és tartós béke” feltételeit. Ezen követelések alapján az egyesült Európa párbeszédet javasol Moszkvával.

Előzmények

Az elmúlt több mint 20 év során a „kollektív Nyugat” részeként Európával folytatott tárgyalások összes tapasztalata csak egy dologra utal. A tárgyalások Oroszországgal nem több, mint csalóka taktika, diplomáciai álca a Nyugat és intézményei – elsősorban a NATO és az Európai Unió – keleti terjeszkedéséhez, az orosz határok irányába.

Európa hozzájárult az ukrajnai válság szításához, ezt nem lehet tagadni. Az amerikaiakkal együtt az európaiak is ösztönözték a 2004-es kijevi „narancsos forradalmat”. Az Ukrajnában létrehozandó oroszellenes hídfőállás érdekében éveken át politikusokat és egész pártokat vásároltak meg. Átírták a történelmet és az oktatási programokat, táplálták és nevelték az ukrajnai nacionalizmust, mindent megtettek, hogy eltávolítsák Ukrajnát Oroszországtól.

2013-ban az Európai Unió elutasította javaslatunkat, hogy keressünk kompromisszumos megoldást az EU-társulási megállapodás ügyében, amelynek megkötésére Brüsszel kényszerítette Viktor Janukovicsot. Emlékeztetnék rá: Ukrajnának azt ajánlották, hogy nyissa meg piacait kölcsönösségi ígéret nélkül, noha ez összeegyeztethetetlen lett volna Kijev további

részvételével a FÁK szabadkereskedelmi övezetében. Miután Janukovics kérte a megállapodás aláírásának elhalasztását, az európaiak utcai zavargásokat, majd 2014 februárjában államcsínyt provokáltak ki Kijevben.

Ezt követően Németország, Franciaország és Lengyelország szintén áruló módon viselkedett. Garanciákat adtak az ellenzéknek, arra kérve őket, hogy teljesítsék a Janukovics elnökkel kötött megállapodást. Amikor az általuk irányított ellenzék átvette a hatalmat, ahogy mondani szokás, mosták kezüket, mondván ez a demokrácia.

Ezt követően az európaiak elkezdtek támogatni az új hatalmat. Amikor 2014. május 2-án Odesszában tucatnyi, semmiben sem vétkes, az Oroszországgal való közeledés mellett kiálló emberre rágyújtották az épületet, Európából egyetlen elítélő szó sem hallatszott.

A 2015-ös minszki megállapodások garanciavállalóként Franciaország és Németország de facto ösztönözte az ukrajnai rezsim által vállalt kötelezettségek szabotálását. Ahogyan Angela Merkel német kancellár és François Hollande francia elnök már a különleges katonai művelet megkezdése után elismerték, Kijev nem tervezte az ENSZ Biztonsági Tanácsa által egyhangúlag jóváhagyott minszki megállapodások teljesítését. A feladat az volt, hogy időt nyerjenek az ukrajnai fegyveres erők „megerősítésére” és nyugati fegyverekkel való felszerelésére.

Oroszország viszont mindent megtett, hogy diplomáciai úton leküzdje az európai biztonsági válságot. 2022 januárjában azonban az USA és a NATO elutasította Oroszország javaslatát, amely szerint jogilag kötelező erejű megállapodásokat kellett volna kötni a kölcsönös biztonsági garanciákról. A szövetség európai tagjai aktívan közreműködtek ebben.

A különleges katonai művelet megkezdése után az egyesült Európa támogatta a brit miniszterelnök álláspontját, amely az Oroszország és Ukrajna közötti isztambuli tárgyalások meghíúsítására irányult. Boris Johnson angol miniszterelnök felhívása Kijevnek, hogy „ne írjanak alá semmit, hanem egyszerűen harcoljanak”, hosszú időre elzárta az útját a valódi diplomáciának.

A jelenlegi helyzet

Felmerül a kérdés: miért váltottak hirtelen irányt az európai vezetők, és miért kezdtek el tárgyalásokról beszélni, illetve mit céloznak meg nyilatkozataikkal?

Például az Európai Unió külügyi főképvisele, Kaja Kallas nyilatkozatai szerint az Oroszországgal folytatott párbeszédre azért van szükség, hogy közvetítsék félénk Európa feltételeit, beleértve az Ukrajnának fizetendő „kártérítést”, a csapatok kivonását Transznisztríából és a Kaukázusból, a „külföldi ügynökökről” szóló törvény hatályon kívül helyezését, valamint az Oroszországi Föderáció fegyveres erőinek létszámkorlátozásának megállapítását. Ugy véli, hogy „lehetetlen igazságos és tartós békét elérni anélkül, hogy Oroszországot felelősségre vonják”. Idén május 19-én az Európai Unió képviselője az ENSZ Biztonsági Tanácsának ülésén hangsúlyozta, hogy „Ukrajna katonai támogatása nem ellentétes a béke iránti törekvéssel, hanem a jóhiszemű tárgyalások előfeltétele”.

Európa az Európa Tanács keretében folytatott jogi agresszió folytatásával párhuzamosan szándékozik tárgyalásokat folytatni Oroszországgal. Ezen egykor tiszteletben tartott szervezetten belül olyan struktúrák jönnek létre, amelyek célja „Oroszország felelősségre vonása”: „kárnyilvántartás”, „igénybizottság” és „különleges bíróság”.

Az Európai Unió „zöld utat” adott a kereskedelmi hajók nyílt tengeren történő lefoglalásának. Több incidens is történt már a Balti-tengeren és az Atlanti-óceánon. Ugyanakkor a Nyugat szemet huny az ukrán fegyveres erők terrorista akciói felett a Fekete-tengeren és a Földközi-tengeren.

Így tehát az európai vezetők valódi célja nem a tárgyalások Oroszországgal, hanem Vlagyimir Zelenskij rezsimjének megmentése, annak megőrzése, mint kiindulópont a velünk folytatott küzdelem folytatásához. Ehhez az európai fővárosokban a tüzszünet mielőbbi elérése a cél, hogy megakadályozzák az ukrán fegyveres erők összeomlását a fronton. „Fagyasztani” akarják a konfliktust anélkül, hogy annak kiváltó okait megszüntetnék. És azonnal bevetni Ukrajnában a brit–francia „szövetség” katonai kontingenseit.

Közismert, hogy az európai elit a Oroszországgal való konfrontációba fektették be „politikai tőkéjüket”, több száz milliárd dollárt költöttek a kijevi rezsim támogatására, valamint az Európai Unió és a NATO tagállamok katonai költségvetéseinek növelésére. Európában 2030-ra tervezik elérni a „harckészültséget” az Oroszországgal való konfliktusra. Addig különféle módszerekkel próbálnak időt nyerni. Ahogyan a belga vezérkar főnöke idén áprilisban cinikusan kijelentette: „Még van néhány évünk, hála az ukránok vérének, akik megvásárolják nekünk ezt az időt.”

Az egységes Európa továbbra is terjeszkedésről álmodozik, meg akarja hódítani Ukrajnát és Moldovát, és Örményországot is a saját befolyási övezetébe vonja. A NATO kelet felé terjeszkedett, magába olvasztva Finnországot és Svédországot. Ukrajnát a jövőbeli európai fegyveres erők „ütőerejeként” tekintik, amely független az USA-tól és a NATO-tól.

A globális biztonságot fenyegető kockázatok

Ez a helyzet komoly kockázatokat jelent a globális biztonságra nézve, mivel a NATO és Oroszország közötti közvetlen összecsapás gyorsan katasztrofális következményekkel járó nukleáris csapásváltássá fajulhat.

A „stratégiai autonómia” jelszava alatt Európában komoly erőfeszítések folynak a katonai potenciál megerősí-

tésére, többek között a nukleáris területen is. Mély aggodalmat kelt Párizs azon szándéka, hogy „nukleáris ernyőt” biztosítson az Európai Unió és a NATO több országának. Ez biztosan nem fogja erősíteni sem Franciaország, sem a „segítségét” élvező országok biztonságát.

Míndezek ellenére az európai politikai és katonai vezetők agresszív terveket tulajdonítanak Oroszországnak, amelyek állítólag nem korlátozódnak Ukrajnára. Oroszország elnöke többször is kijelentette, hogy ez ostobaság, provokáció és dezinformáció, amelynek célja a költségvetési források kiszedése az Oroszország elleni küzdelemre. És ez nem olyan háttér, amelyen bármilyen témáról érdemi tárgyalásokat lehetne folytatni.

Oroszország álláspontja

Ami a tárgyalásokat illeti, ahogyan Vlagyimir Putyin a Szentpétervári Nemzetközi Gazdasági Fórumon ismét megjegyezte, senkivel sem utasítjuk el a kapcsolatfelvételt. Ugyanakkor Európát a konfliktus olyan feleként tekintjük, amely Oroszország legyőzésében érdekelt, sőt, az európaiak maguk is nyíltan így pozicionálják magukat. Ennek megfelelően a párbeszéd Európával nem alakulhat úgy, mintha az pártatlan külső megfigyelő lenne.

Oroszország azt részesíti előnyben, hogy a különleges katonai művelet céljait diplomáciai úton érhék el. Ehhez szükséges, hogy Oroszország nyugati határainak biztonsága, polgáraink és honfitársaink becsülete és méltósága – beleértve a szülőföldi orosz nyelvhez és az ortodox hithez való jogukat is – megbízhatóan biztosítva legyen. A nyugati katonai-politikai és gazdasági terjeszkedés folytatásáról szó sem lehet – ez ellentmond a többpólusú világ követelményeinek.

Az európai vezetőknek meg kell érteniük, hogy azt a regionális biztonsági modellt, amelyet Európában évtizedeken át építettek a 1975-ös helsinki záróokmány elfogadásától kezdve, saját kezükkel rombolták le. Visszaút ahhoz már nincs.

Most egy olyan, az egész kontinensre kiterjedő, az összes eurázsiai ország számára nyitott biztonsági architektúra kialakítása felé kell haladni, amely tükrözi a mai többpólusú valóságot. Az euroatlanti konstrukciókban eltiport, az egyenlő és oszthatatlan biztonság elvét az új eurázsiai architektúrában lehet megvalósítani. Amikor a körülmények megérnek, Európa is csatlakozhat ehhez a nagy munkához.

A legfontosabb: a tartalmas párbeszédhez helyre kell állítani a bizalmat, amelyet a „hidegháború” utáni korszakban a Nyugat és – mint annak szerves részét képező – Európa Oroszország-ellenes lépései aláástak. A bizalmat csak olyan gyakorlati lépésekkel lehet visszaállítani, amelyek bizonyítják, hogy őszintén elutasítják a diplomácia felhasználását a terjeszkedési törekvések leplezésére. A bizalmat nem lehet visszaállítani, a párbeszédet pedig nem lehet újraindítani olyan ultimátumok segítségével, mint amelyet június 7-én Londonban Oroszországnak szabtak.

Epilógus helyett: Jelentős, hogy a londoni ultimátumot a brit, francia és német nagykövetek határozottan megerősítették a június 11-i, az orosz külügyminisztériumban tartott találkozáson, amelyet ők maguk szorgalmaztak. Ez volt látogatásuk egyetlen célja az orosz külügyminisztériumban.

Fotó: azureedge.net

Hosszú hetek óta egyre nagyobb aggodalommal követjük a Kubából érkező híreket. Az Egyesült Államok már nem csak gazdasági eszközökkel gyakorol iszonyú nyomást Kubára, de kilátásba helyezte Kuba lerohanását katonai eszközökkel.

2025 júniusában Trump elnök nemzetbiztonsági elnöki memorandummal megerősítette az Egyesült Államok Kuba elleni politikai nyomását, követelve Kubában az emberi jogok előmozdítását, a kormányzati ellenőrzéstől független magánszektor fejlesztését.

2026 januárjában Trump elnök végrehajtási rendeletet írt alá, amelyben nemzeti vészhelyzetet hirdetett ki, és létrehozott egy eljárást az olyan országokból származó árukra vonatkozó vámok kivetésére, amelyek olajat adnak el vagy más módon biztosítanak Kubának.

2026. május 20-án Trump kijelentette: „Amerika nem fogja eltérni, hogy egy gazfickó állam – mindössze kilencven mérföldre az amerikai szárazföldtől – ellenséges külföldi katonai, hírszerzési és terrorista műveleteket támogasson, és addig nem nyugszunk, amíg a kubai nép újra meg nem kapja azt a szabadságot, amelyért őseik több mint 100 évvel ezelőtt olyan vitézül harcoltak.”

Fotó: trabajadores.cu

2026. június 10-én Hegseth amerikai hadügyminiszter Guantánamóban elmondta: „Kuba jövője az Egyesült Államok elnökének és a kubai vezetésnek a kezében van.” „Bármi is történjék, a Hadügyminisztérium felkészülten és készenlétben áll minden lehetséges vészhelyzetre.”

2026. június 19-én Trump kijelentette: Donald Trump amerikai elnök kijelentette, hogy kormánya „rugalmas álláspontot” képvisel a Kubával szembeni esetleges lépésekkel kapcsolatban, hozzátéve, hogy Havanna szívesen kezdeményezne párbeszédet.

Merre megy Kuba?

Nos, erre a kérdésre kívánt választ adni a Kubai Kommunista Párt június 17-ülése és a kubai parlament június 18-i ülése.

„Kuba, szeretett Kubánk, e század legnehezebb óráit éli át, és történelmi felelősségünk, hogy megmentjük” – jelentette ki Miguel Mario Díaz-Canel Bermúdez, a Kubai KP első titkára, államelnök.

„A valóság sürgős és szükséges változásokat kényszerít ránk. És amikor a nép élete ilyen nehézé válik, a Kommunista Párt és a forradalmi kormány elsődleges kötelessége nem az, hogy jobban elmagyarázza a válságot, hanem hogy megváltoztassa mindazt, amit meg kell változtatni ahhoz, hogy kilábaljunk belőle” – mondta.

„Olyan átfogó és rugalmas gazdasági programra van szükség, amely rövid távon megvalósítható, és ötvözi a makrogazdasági stabilizációt, a termelési nyitottság ösztönzését és előmozdítását célzó intézkedéseket, a jogbiztonságot, a befektetések vonzását, a technológia intenzív használatát, valamint a célzott és hatékony szociális védelmet.”

A párt vezetője utalt arra, hogy „tanulmányozták a szocialista építkezés tapasztalatait más országokban, például Kínában és Vietnámban, valamint mesterséges intelligenciát is igénybe vettek a referenciák alaposabb felkutatásához és a javaslatok értékeléséhez a hatályos törvényeink és szabályozásaink tükrében.”

Díaz-Canel kiemelte: „Az általunk bemutatott változások célja a

Fotó: azureedge.net

Megerősítik a „társadalmi tulajdonjogot az alapvető termelési eszközök felett, és előre lépnek ezen eszközök nem állami irányítása felé”.

Az állami apparátust leépítik, a tervezést és az ármegállapítást decentralizálják. Bevezetik a hozzáadott értékadókat, amit Magyarországon általános forgalmi adónak neveznek, valamint az állami költségvetés bevételeit elősegítő egyéb fiskális intézkedéseket tesznek.

Az állami bérszabályozást eltörlik, bevezetik a minimálbért.

szocializmus védelmének előmozdítása, a társadalmi igazságosság támogatása és kiterjesztése, valamint a gazdasági jólét megteremtése és annak méltányos elosztása. Ha nincs jólét, nincs mit elosztani, és akkor csupán elvont értelemben beszélünk a társadalmi igazságosságról.”

Külön aláhúzta a szegénység leküzdésének feladatát. „Üres tányér mellett nincs szuverenitás. A kubai nép élelmézését annak fogjuk tekinteni, ami valójában: nemzetbiztonsági kérdésnek.”

„Az elsődleges prioritás – minden másnál előbbre – azok az emberek, akik nem várhatnak a gazdasági helyzet javulására, mert vannak olyan szenvedések, amelyek nem ismernek határidőt...Az alapélelmiszer-csomagot garantálják a nyugdíjasok, a krónikus betegséggel küzdő gyermekeket nevelő családok és a kiszolgáltatott helyzetben lévők számára” – tette hozzá.

Több kapitalizmust a szocializmusért

A gazdaságirányítási reform részletes programját Manuel Marrero Cruz kubai miniszterelnök ismertette a Központi Bizottság és a parlament ülésén is.

A gazdaságirányítás fő változásai egyebek között az alábbiak: bevezetik a vállalatok, a helyi önkormányzatok és a magánszemélyek részvénytulajdonát, a devizapiachoz való hozzáférést.

Az új intézkedések között szerepel az állami és nem állami, hazai és külföldi jogi személyek, valamint természetes személyek számára az állami vállalatok részvényei és ingatlanjai megvásárlásának engedélyezése.

A magánszektort kiterjesztik olyan gazdasági területekre, ahol ez eddig nem volt engedélyezett. 100 főnél nagyobb magáncégek működését is engedélyezik.

Lehetővé teszik, hogy egy természetes személy több magánvállalkozás tulajdonosa is lehessen.

Bővítik a magánvállalkozások szerveződési formáit, beleértve a részvénytársaságokat is.

Liberalizálják az üzemanyag kereskedelmet.

A föld „népi tulajdonban marad”, de a használati jog átadható. A vállalatok közötti elszámolásban US dollár részleges engedélyezése.

Diaz-Canel, a Kubai KP vezetője kiemelte: ezek a módszerek nem jelentenek lemondást a szocializmusról, sőt azt szolgálják. „Kuba változik, hogy talpra álljon. Kuba változik, hogy jobb életet éljen. Kuba változik, hogy továbbra is szabad maradjon.”

Szolidárisak vagyunk a szocialista Kubával

Minden józanul gondolkodó ember érti, hogy a kubai szocializmus van veszélyben. A tőkés világ módszereit jól ismerjük. Megkísérlik megbontani az adott ország vezetésének egységét. Megpróbálják a népet, a társadalmat szembe állítani a kommunista párttal és az állammal. Reformokra ösztönzik az adott országokat.

Kornai János akadémikus egész könyvet írt arról, hogy miért kell ösztönözni a reformokat a szocialista országokban. „Rövid távon üdvös a reform minden olyan mozzanata, amely a kortárs nemzedékek életét akár csak egy kissé megkönnyíti: legalább valamelyest emeli sok ember életszínvonalát, növeli sok ember szabadságát és autonómiáját, ritkábbá teszi a megaláztatást, enyhíti a félelmet. Hosszú távon pedig a reform eróziót indít el a klasszikus szocialista rendszer alapjaiban, felbomlasztja annak hatalmi struktúráját, az eszmék és erkölcsök feletti uralmát. Ezzel előkészíti a talajt a valóságos rendszerváltásra”.

A Kubai KP nagyon nehéz utat választott. Ismerjük, átértük a kelet-európai országok, köztük Magyarország egykori küzdelmét a szocializmusért. A kommunista párt és a szocialista állam teljes egységére, a nép támogatására van szükség ahhoz, hogy a tőkés piaci módszerek átvétele ne vezessen tőkés erők felemelkedéséhez és a szocializmus megdöntéséhez.

A mi érdekünk is, hogy a szocializmust és Kuba függetlenségét megvédjük. Szolidárisak vagyunk, de a szocializmust és a függetlenséget csak a kubai párt, a kubai nép tudja megvédeni.

Bye, bye magyar függetlenség! Merre megy a magyar külpolitika?

Az új magyar kormány május óta működik, korai mindenre kiterjedő értékelést adni. A kormány külpolitikájának megítélésekor nem feledkezhetünk meg arról a tényről, hogy a Tisza Párt nem a magyar valóság terméke, hanem az EU liberális erőinek szüleménye. A Tisza Párt nem azért jött létre, hogy a magyar társadalom problémáit megoldja. Azért hozták létre, hogy Magyarországot visszatérítsék az európai egységfrontba.

Az európai kapitalizmus olyan válságban van, mely bármelyik pillanatban társadalmi összecsapásokhoz vezethet Európában. Az EU liberális vezetése ezt el akarja kerülni, ezért mindenben szabad utat kell adni a tőkének, fel kell számolni a korlátokat és egységes front kell az Oroszország elleni fellépéshez.

Az új magyar kormánytól két dolgot várnak. Egy, számolja fel azokat a jogi, pénzügyi intézkedéseket, amelyekkel az Orbán-kormány akadályozta a nyugati tőke korlátlan uralmát.

Kettő, állítsa le azokat a külpolitikai irányokat, amelyek az Oroszország elleni egységfrontot veszélyeztethetik. Az új kormány ne szabotálja, hanem támogassa az EU és a NATO döntéseit, legyen engedékeny Ukrajna irányában és csatlakozzon az oroszellenes fronthoz.

Cserébe Magyar Pétert beveszik a klubba, és szemet hunynak a kormány antidemokratikus intézkedései, a Fidesz-korszakkal való leszámolás felett.

Az első külpolitikai lépések megmutatták, hogy Magyar Péter nem ingyen kapja a nyugati támogatást. Fizetni kell azért, hogy hatalomra juttatták és fizetni azért is, hogy hatalmon tartsák.

Semmi sincs ingyen

Magyar Péter első útja **Lengyelországba** vezetett. A 37 millió lakosú Lengyelország ellenében és nélküle nem lehet közép-európai integrációt építeni. Ez viszont a magyar politika egyik reális színtere. Lengyelország rokonszenve azért is lényeges, hogy a lengyelek ne karoljanak fel olyan magyarellenenes rendszereket, amelyben Ukrajna és Románia is jelen van.

Magyar Péter most egy olyan Tusk mellé állt, aki a kijelentette: „Oroszország újabb agresszióra törekszik.” A lengyel és a brit miniszterelnök minap biztonsági és védelmi partnerségi egyezményt írt alá. Meghirdetett cél a „potenciális agresszor, Oroszország elrettentése.” Ez a második egyezmény a tavalyi lengyel-francia megállapodás után. Aláírták a német-lengyel szerződést, és hamarosan megszületik a lengyel-olasz egyezmény is. Vagyis, egy új oroszellenes blokk alakul.

Félő, hogy nem Magyar Péter nyeri meg Tuskot a V4 kibővítésével kapcsolatos ötleteihez, hanem Tusk állítja csatasorba Magyarországot az oroszok ellen.

Németországban Friedrich Merz közölte: „Európa szabadsága és egysége ismét veszélyben forog. Oroszország által a NATO-ra jelentett fenyegetés és az Ukrajna ellen vívott háború mindannyiunkat alapvető kihívás elé állít. Fontos, hogy ebben a kérdésben szorosan összefogjunk, és ha Magyarország ismét egyértelmű-

en ennek az Európának az oldalára áll, az mindannyiunkat megerősít, valamint a szabadság és a béke ügyét is.”

Magyar részről a legfontosabb az uniós források felszabadítása volt. Itt a német álláspont az volt, hogy pozitív jeleket kell küldeni Magyarországnak, de a konkrét feltételeket kőkeményen bevasalják a pénzekért cserébe. Magyarország szüntesse meg a német cégeket érintő különadókat!

A másik sarkalatos pont pedig a 2018 szeptembere óta zajló hetes cikkely szerinti eljárás, melynek megszüntetéséről egyelőre szó sincs. A németek itt türelemre intenek Magyarországot, melyben ráadásul nem is a Bizottság, hanem az Európai Parlament és a tagállamok mondják ki a végső szót, és a német álláspont nyilván itt is sokat nyom a latban.

Ausztria sem egyszerű eset. A magyar miniszterelnök bécsi útja is érthető törekvés volt, de a jelek szerint elszietett. Christian Stocker kancellár közölte, hogy a jogállammal kapcsolatos magyar intézkedések csak abból a szempontból érdeklők, hogy a magyar kormány szüntesse meg az osztrák vállalatokat sújtó különadókat. Az osztrákok nem vállaltak felelősséget az onnan származó azbesztet tartalmazó építőanyagért, és nem ígérték meg a zavaró osztrák határellenőrzés azonnali felszámolását sem.

„Több NATO-t!”

Orbán Anita külügyminiszter mindenkit leelőzve igyekezett a nagyesküt letenni. Magyarország nem kevesebb NATO-t, hanem több NATO-t akar – jelentette ki a Rutte NATO-főtitkárral való találkozó után.

Ruszin-Szendi Romulusz honvédelmi miniszter is találkozott Rutte NATO-főtitkárral. Hangsúlyozta: „Visszatérünk! Régen is az volt a stratégiája Magyarországnak, hogy a szövetséggel együtt be, együtt ki, és erre számíthatnak a jövőben is.” Ennek jegyében 20 évig voltunk Afganisztánban. Most hova megyünk be együtt a NATO-val?

A kormányváltás óta hazánkban járt Alexis G. Grynkewich vezérezredes, a NATO Szövetséges Erők Európai főparancsnoka, egyben az Egyesült Államok Európai Haderőinek parancsnoka. A honvédelmi miniszter kijelentette: „Biztosítottam róla a vezérezredest, hogy Magyarország új kormánya vissza fog térni a szövetséghez, Európába, visszaépítjük a bizalmat, amit az előző kormány sajnos, elveszített”. Megyünk a NATO-val Oroszország ellen?

A honvédelmi miniszter tárgyalást folytatott Catherine Vautrin francia védelmi miniszterrel is „a hadiipar közös fejlesztéséről, amely új lehetőségeket nyithat meg a két ország számára a védelem és a technológiai fejlesztések területén”

„Több EU-t!”

„Hazánk helye Európában van, Magyarország nem lesz többé komország. Megerősítjük hazánk szuverenitását, következetesen képviseljük a magyar nemzeti érdeket, és szakmailag megerősítjük diplomáciánkat. Megerősítjük elköteleződésünket az Európai Unió és a NATO felé, valamint a nemzetközi jogon alapuló rend mellett.” Ezt hirdette meg a Tisza Párt a programjában.

„Hazahozzuk és fejlesztésekre fordítjuk az uniós forrásokat” – közölte milliószor a miniszterelnök. Mít kér érte cserébe az EU? Nos, erről hallgatnak. Úgy állítják be, mintha csak a „korrupció felszámolása” lenne a követelés.

A valóságban a kormány vállalja az EU számos elvárását. Egyebek között csatlakozik az európai ügyészséghez, így vagy úgy, de végrehajtja a migránspaktumot, segíti Ukrajnát, támogatja az oroszellenes politikát. Aztán majd jön az adópolitika megváltoztatása, az energiapolitika és sok minden más, ami a multik érdekeit szolgálja.

A tiszás reklámhadjárat fénypontja volt Magyar Péter részvétele az Európai Tanács ülésén. Az EU vezetői még egy apró „győzelmet” is megengedtek neki.

Magyar Péter győzelemként jelentette be, hogy az állam-, illetve kormányfők csúcsértekezletének zárodokumentumából az utolsó pillanatban kikerült az Ukrajna uniós csatlakozásának gyorsítására utaló kitétel. Lényegtelen! Most nem került bele, majd beleteszik később. A lényeg az, hogy Magyarország egyáltalán belement abba, hogy Ukrajna szóba jöhessen, mint EU-tag. Ez sérti a magyar érdekeket, és ez felel meg az EU és a multik érdekeinek.

Csak örülhetünk, ha a magyar és az ukrán kormány megegyezett a kárpátjai magyar kisebbség jogainak teljeskörű visszaadásáról. Ha valóban megegyeztek és az ukránok nem csak ámbítanak bennünket. A „szakértői megállapodásra” való utalás nincs sem az ukrán külügyminisztérium, sem a budapesti ukrán nagykövetség oldalán. Vajon hol lehet? Lehet, hogy ez a kincs nincs is? Arra viszont van ezer utalás, hogy Magyarország támogatja Ukrajna EU-tagságát.

„Jövőbe tekintő” megbeszélés az USA-val

Folyik a magyar-amerikai viszony újrendezése. Az USA ügyvivője már találkozott a magyar külügyminiszterrel és Kapitány István gazdasági miniszterrel is. Az amerikai gáz, a minierőművek jönni fognak, mintha semmi se történt volna. És megvolt a kormányváltás óta az első amerikai-magyar közös hadgyakorlat is.

Mi marad a keleti nyitásból?

„Átalakítjuk keleti és globális kapcsolatainkat, a gazdasági előnyök megtalálása mellett elkerüljük a nyugati szövetségi rendszerben feszültséget okozó, a magyar érdekeknek ártó lépéseket” – jelentette ki a Tisza Párt.

Orbán Anita a budapesti orosz nagykövet berendelésével kezdte tevékenységét, ami nem volt túl szerencsés. Oroszországgal szerencsére egyelőre nem történt szakítás. Magyar jelezte, hogy „ha akarnánk, akkor sem tudnánk most leválni az orosz kőolajról.”

Maria Zaharova, az orosz külügyminisztérium szóvivője szerint „Oroszország nem kapott hivatalos értesítést, meghívást vagy javaslatot a magyar féltől kapcsolatfelvételre.” De Oroszország kész Magyar Péter kormányával is együttműködni „a pragmatizmus és természetesen a kölcsönös érdekek figyelembevétel alapján.”

A kínai miniszterelnök jelezte, hogy Kína rész az együttműködésre. Magyar Péter ugyancsak ebben a szellemen nyilatkozott.

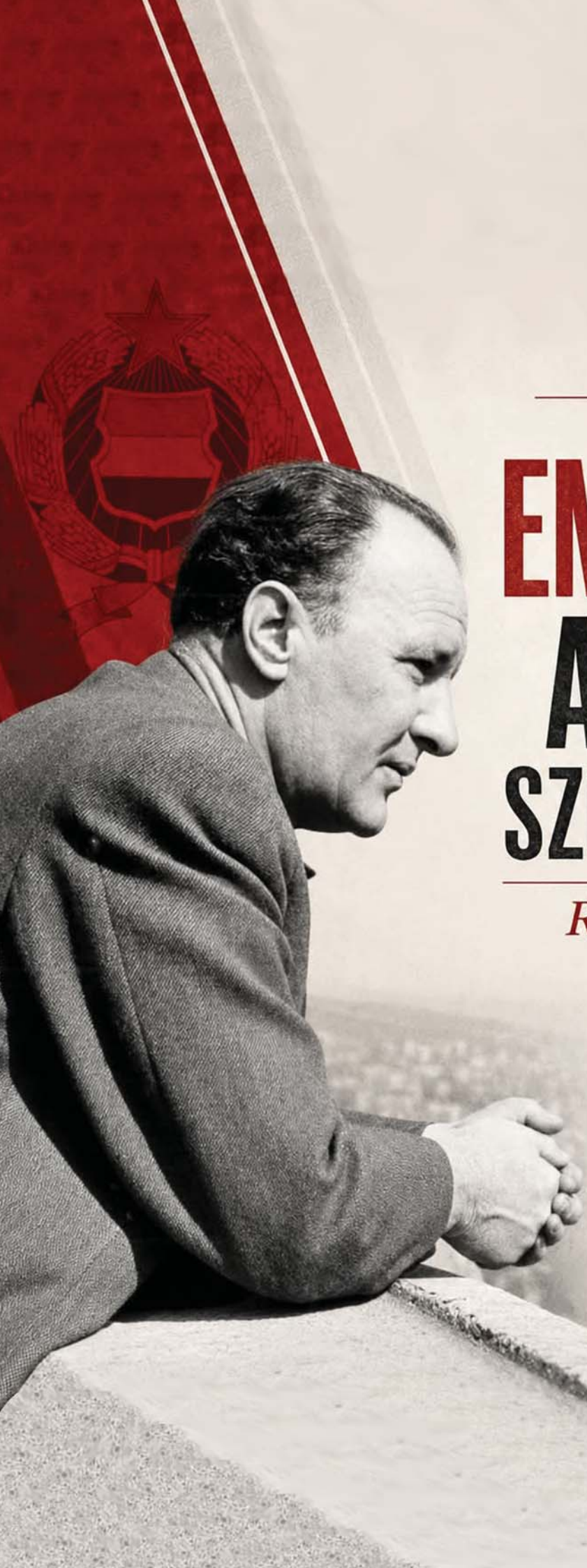
Június 19-én Gong Tao, a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövete találkozott Orbán Anitával, Magyarország új miniszterelnök-helyettesével és külügyminiszterével, és véleményt cseréltek többek között a kínai-magyar kapcsolatokról.

Hasonló üzenetváltásra került sor a magyar és vietnami miniszterelnök között és megállapodás van a kapcsolatok fenntartásáról.

Szabad az út a Vatikánba

Az elmúlt években a kereszténység védelme a magyar külpolitika egyik látványos iránya volt. Kérdéses, hogy megmarad-e vagy esetleg mások veszik át. Tusk május 7-i látogatása a Vatikánban jelzés arra, hogy Lengyelország akarja játszani a kereszténység védőjének szerepét, amit eddig Magyarország vállalt.

Sokatmondó az a tény, hogy Erdő Péter bíboros, prímás fogadta Magyar Péter miniszterelnököt. A megbeszélés központi témája a miniszterelnök közeljövőben esedékes vatikáni látogatásának előkészítése volt, amelynek során XIV. Leó pápával találkozik majd.

— MEGEMLEKEZÉS —

EMLÉKEZÜNK A MAGYAR SZOCIALIZMUSRA

*Rójuk le tiszteletünket
Kádár János előtt*

Július 4. • 10:45

Fiumei úti sírkert

Kádár János sírja

